

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Шумен , 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IV-ТИ СЪСТАВ в закрито заседание на девети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Людмила Д. Григорова-Митева

като разглежда докладваното от Людмила Д. Григорова-Митева Гражданско дело № 20203630101989 по описа за 2020 година

Предявен е осъдителен иск, с правно основание чл.2, ал.1, т.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

В исковата си молба до съда ищецът Л. К. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: г***, чрез адв. Д.П. от ТАК, излага, че с постановление за приспадане на задържане от 22.05.2018 г. на Районна прокуратура Шумен /ШРП/ по присъединена преписка №439/2011 г. по описа на ШРП, му е приспаднато времето /от 22.02.2018 г. до 12.04.2018 г./, през което бил задържан от френските власти. Горното било във връзка с изпълнение на издадена по НОХД№155/2008 г. Европейска заповед за задържане /ЕЗА/. С постановление на ШРП му било отказано да се приравни определената мярка за процесуална принуда, наложена от властите на Великобритания, докато бил в производство по екстрадиране по ЕЗА. Това постановление било потвърдено от Окръжна прокуратура Шумен и Апелативна прокуратура Варна. Сочи още, че с постановление от 08.10.2018 г. РП Шумен му отказала да приспадне наказанието, което изтърпявал към него момент, с времето, през което бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано за периода от 25.03.2009 г. до 02.06.2009 г., както и за периода от 14.09.2014 г. до 16.09.2014 г. Отказано му било да се приспадне и времето, през което търпял мярка за процесуална принуда „домашен арест“ /от 09.09.2014 г. до 20.02.2018 г./ във Великобритания. Ищецът обжалвал последното постановление пред ШОП и ВКП, но отново получил отказ. Твърди, че тези актове били незаконосъобразни и от същите е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени множество, дълготрайни физически, емоционални и психически страдания. На следващо място, твърди, че вредите произтичали и от факта, че по сходен на неговия казус Окръжна прокуратура Монтана била признала, че са налице основания за уважаване на подобно искане и приспаднала задържането на друго лице във

Великобритания. Излага и правни доводи в подкрепа на молбата си. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, по силата на което да се осъди ответникът Прокуратурата на Република България, с адрес: *** да му заплати сума в размер на 5000, 00 лв. за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица, както и от незаконосъобразни актове на прокуратурата, описани по-горе в молбата, които вреди се изразяват в множество дълготрайни физически, емоционални и психически страдания и травми, уронване на честта и достойнството.

В законния едномесечен срок, предвиден в разпоредбата на чл.131 от ГПК, ответникът, депозира отговор, в който оспорва исквете по основание и размер, излагайки правни и фактически доводи и възражения.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Видно от Присъда №540/13.04.2011 г., постановена по НОХД№967/2009 г. по описа на Районен съд Шумен, ищецът е признат за виновен в това, че на 24.12.2008 г. в с. Ивански, обл. Шумен, при условията на повторност и в съучастие като съизвършител с И.А.И., причинил средна телесна повреда на Н.И.Д. от гр. Шумен. Със същата присъда на ищеца е наложено наказание две години лишаване от свобода. Определен е първоначално строг режим на изтърпяване на наказанието, като последното е следвало да се изтърпи в затворническо заведение от закрит тип. С присъдата, на основание чл.59, ал.1 ал.2 от НК е приспаднато времето, през което ищецът е бил задържан под стража, а именно за периода от 25.03.2009 г. до 02.06.2009 г., включително. Със същия акт, на основание чл.68, ал.1 от НК, е приведено в изпълнение и общото наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, наложено на ищеца с присъда по НОХД№155/2008 г. по описа на ШОС. Присъда №540/2011 г. е влязла в законна сила на 21.11.2011 г. В следствие, на основание чл.425, ал.1, т.1 от НПК, ВКС, с решение от 12.01.2012 г. е възобновил производството по НОХД№967/09 г. по описа на ШРС и е върнал делото за разглеждане от друг състав на Окръжен съд Шумен. Новото разглеждане на делото е приключило с Решение №34/18.03.2013 г., постановено по ВНОХД№196/2012 г., с което Присъда №540/13.04.2011 г., постановена по НОХД№967/2009 г. по описа на Районен съд Шумен е потвърдена. Районна прокуратура Шумен е издала Европейска заповед за арест /ЕЗА/, по силата на която е изискано от компетентните органи ищецът да бъде задържан и предаден с цел изпълнение на наказание „лишаване от свобода“, наложено с Присъда №540/13.04.2011 г., постановена по НОХД№967/2009 г. по описа на Районен съд Шумен. От мотивите към заповедта става ясно, че с телеграма №12470/03.04.2013 г. на Главна дирекция „Криминална полиция“ ищецът е обявен за общодържавно издирване. Видно от писмо, изпратено от Дирекция международно оперативно сътрудничество /ДМОС/ към МВР, ШРП е уведомена, че в Дирекцията се е получило съобщение от бюро Интерпол- Манчестър, че по повод издадена ЕЗА ищецът Л. К. Г. е задържан на 14.09.2014 г. във Великобритания. Със следващи писма на ДМОС Районна прокуратура Шумен е уведомена, че ищецът е задържан във връзка с

издадената ЕЗА, като е бил в ареста, считано за периода от 14.09.2014 г. до 16.09.2014 г., когато е освободен под гаранция. По-късно е нарушил наложената му мярка, в следствие на което е бил задържан във Франция. На 12.04.2018 г. ищецът е предаден от френските на българските власти и е настанен в Затвора-Ловеч, като международното му издирване е прекратено. От Дирекция Затворническа администрация, Под-дирекция Затворническа безопасност, ШРП е уведомена, че ищецът е бил задържан в следствения арест на Дуе на 22.02.2018 г., а след това е бил прехвърлен в затворнически център Фресн на 27.03.2018 г., като е предаден на българските власти на 12.04.2018 г. Видно от Решение от 16.09.2014 г. на Магистратско съдилище, Уестминстърско абатство, се установи, че в следствие издадената ЕЗА, на ищеца му е наложена гаранционна мярка, със следните условия, които същият е следвало да изпълнява: да се яви в Магистратско съдилище, Уестминстърско абатство на 06.01.2015 г. или на дата, час и място, за които следва да е уведомен от съда; да живее и спи на посочен от него адрес, като бъде на същия адрес в часовете между 23.00 и 04.00 часа; да се явява пред полицейски служител по време на полицейския час, като докладва в полицейското управление всяка неделя между 12.00 и 18.00 часа; да не кандидатства за международни и пътнически документи. В последствие са издавани решения, с които са определяни дати и часове, в които ищецът е следвало да се явява в Магистратско съдилище, Уестминстърско абатство. С постановление от 22.05.2018 г., ШРС е приспаднала времето, през което ищецът е бил задържан от френските власти във връзка с изпълнение на издадената от Районна прокуратура Шумен ЕЗА, считано за периода от 22.02.2018 г. 12.04.2018 г., от общото наказание „Лишаване от свобода“, наложено на лицето по НОХД№155/2008 г. на ШОС. С постановление от 20.07.2018 г., РП Шумен е приспаднала времето, през което ищецът е бил задържан от британските власти във връзка с издадената от ШРП ЕЗА, считано за периода от 14.09.2014 г. до 16.09.2014 г. от общото наказание „Лишаване от свобода“, наложено на лицето по НОХД№155/2008 г. на ШОС. Със същото постановление ШОП е отказала да се произнесе с постановление, на основание чл.417 от НПК, относно времето, през което на ищеца му е била определена от британските власти мярка „гаранция“. Този отказ е обжалван от ищеца, но с постановления на Окръжна Прокуратура Шумен и Апелативна прокуратура Варна, същият е потвърден. В последствие, отново по молба на ищеца за приспадане на времето, през което е бил с мярка „задържане под стража“, а именно в периода от 25.03.2009 г. до 02.06.2009 г., както и в периода от 14.09.2014 г. до 16.09.2014 г., както и времето, през което е търпял мярка за процесуална принуда „домашен арест“ във Великобритания, от 09.09.2014 г. до 20.02.2018 г., Районна прокуратура Шумен, с постановление от 08.10.2018 г. е оставила без уважение искането на ищеца, сочейки основанията си. Този отказ отново е бил атакуван пред Окръжна прокуратура Шумен, като последната с постановление потвърждава същия. От своя страна, постановлението на ШОП е обжалвано пред АП Варна, като е потвърдено. Отказът на АП Варна е атакуван пред ВКП, като с постановление от 06.03.2019 г., ВКП изцяло е потвърдила постановлението на Апелативна прокуратура Варна.

От така изнесената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни

изводи:

Съгласно текста на разпоредбата на чл.2, ал.1, т.1 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при задържане под стража, включително като мярка за неотклонение, домашен арест, когато са били отменени, прилагане от съда на задължително настаняване и лечение или принудителни медицински мерки, когато те бъдат отменени, както и при всички други случаи на лишаване от свобода в нарушение на [чл. 5, § 1](#) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съставена в Рим на 4 ноември 1950 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 66 от 1992 г.) (обн., ДВ, бр. 80 от 1992 г.; изм., бр. 137 от 1998 г.; попр., бр. 97 от 1999 г. и бр. 38 от 2010 г.)(Конвенцията). Предпоставките в случая за ангажиране отговорността на държавата в лицето на Прокуратурата на РБ са следните: задържане под стража, включително като мярка за неотклонение, домашен арест; отмяна на тези мерки по предвидения в закона ред; лишаване от свобода, което е извършено в нарушение на [чл. 5, § 1](#) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. В разглеждания казус ищецът основава претенцията си на „незаконосъобразен“ и „неправилен“ акт на Прокуратурата, с който му е отказано признаване на задържане, извършено от органи на друга държава и по-конкретно Великобритания. От ангажираните по делото доказателства, съдът приема за безспорно установено, че ищецът по законопредвидения ред е бил осъден на лишаване свобода, като същият, с действията си, е осуетил изпълнение на влязлата в законна сила присъда. Именно поради тези му действия Районна прокуратура Шумен е предприела мерки за издирването, задържането и предаването му на компетентните органи в Република България за изпълнение на наложеното му наказание. Няма данни, дори и наведени твърдения някои от тези актове да са признати за незаконосъобразни и да са отменени. На следващо място, няма данни и атакуваните с настоящата искова молба постановления на Прокуратурата да са отменени, т.е. с нарочен акт да е призната тяхната незаконосъобразност. Ето защо счита, че тези постановления не биха могли да се определят като актове, влизащи в кръга на тези, очертан от разпоредбата на чл.2, ал.1, т.1 от ЗОДОВ. Предвид изложеното заключава, че в разглежданата хипотеза не е налице една от задължителните и основни предпоставки за ангажиране отговорността на държавата /Прокуратурата/ по смисъла на специалния закон. На следващо място, не са налице и доказателства за нарушаване на разпоредбите на [чл. 5, § 1](#) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, тъй като, както е посочено в по-горе описаната фактическа обстановка, ищецът е бил задържан в следствие на влязла в сила присъда, постановена от компетентен съд, като по отношение на него са предприети законни действия за екстрадирането му. От друга страна, няма безспорни и категорични доказателства, че за сочения от ищеца период от 09.09.2014 г. до 20.02.2018 г., спрямо същия е била предприета мярка „Задържане под стража“, която по смисъла на българския закон е следвало да се вземе предвид при изтърпяване на наказанието. От друга страна, безспорно се установява по делото, че част от сочения от ищеца в исквата молба период, а именно от 25.03.2009 г. до 02.06.2009 г., и от 14.09.2014 г. до 16.09.2014 г. е

приспадат като задържане с присъдата по НОХД№967/2009 г. на Районен съд Шумен и с постановление на Районна прокуратура Шумен от 20.07.2018 г. Съгласно т.10 от ТР№3 от 22.04.2005 г. по т.д.№№3 на ОСГК, органите на прокуратурата носят отговорност само в случаите по чл.2, т.1 и т.2 от ЗОДОВ, някой от които, при разглеждания казус, не е налице. Поради изложеното стига до извода, че така предявеният иск е изцяло неоснователен и недоказан, и следва да се отхвърли.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. К. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: г***, чрез адв. Д.П. от ТАК, срещу Прокуратурата на Република България, с адрес: *** за заплащане на сума в размер на 5000, 00 лв. /пет хиляди лева/, за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица, както и от незаконосъобразни актове на прокуратурата, с които му е отказано приспадане на задържане от наказание „Лишаване от свобода“, които вреди се изразяват в множество дълготрайни физически, емоционални и психически страдания и травми, уронване на честта и достойнството, като неоснователен.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок от уведомяване на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____